

komme i krig med, så er de samme tankstyrker nu rykket over 1.000 km østpå, og vi har fået allierede umiddelbart syd for grænsen i form af Østtyskland, der gik ind i Vesttyskland og blev til Forbundsrepublikken, og vi har fået Polen som et nærmest allieret land, selv om de stadig er neutrale.

Så det er helt naturligt, at man i den publikation fra SNU, som hr. Jørgen Estrup citerede fra, siger, at Danmark har ikke haft en så sikkerhedspolitisk gunstig situation i de sidste hundrede år, som vi har i dag. Og i øvrigt skal det føjes til, at når SNU-publikationen jo – det er jo blevet kendt – sådan stiller sig sympatisk til tanken om dansk optagelse i Vestunionen, så understreger det netop, at det ikke vil forbedre Danmarks sikkerhedspolitiske situation.

Det vil ikke forbedre Danmarks sikkerhedspolitiske situation, men de mener, at det vil give større indflydelse på udviklingen osv. Så hele den argumentation kan hr. Fogh Rasmussen godt anbringe i arkivet.

Så er der Balkanhalvøen, hvor man kan sige, jamen det er jo forfærdeligt. Det er forfærdeligt, det er dybt tragisk, hvad der sker på Balkanhalvøen. Men lad være med at komme og sige, at det er en militær trussel mod Europa. Det drejer sig om et folk, der er isoleret, godt en million mennesker, mere er der ikke af serbere i Bosnien. De er i stand til at udøve terror og gør det, de er i stand til at spille os alle på næsen med deres gidseltagninger osv., og de gør det. Men de kan ikke være en generel trussel mod Europas sikkerhed militært set, det er vanvittigt at påstå det.

Og endelig, når man så bruger alle disse ting som argument for Vestunionen, lad det så være, men det er ejendommeligt at høre hr. Fogh Rasmussen, hvis parti og han selv for kun to år og 14 dage siden anbefalede den danske befolkning at stemme for, hvad de selv var med til at kalde en langsigtet løsning, en langsigtet europæisk politik om at holde Danmark uden for Vestunionen. Mere end to år skulle der ikke gå – nej, det gik der ikke engang, men det er fantastisk. Jeg siger: Køb end ikke en ny bil af den mand!

Anden næstformand (Henning Grove):

Tiden er gået.

Hr. Anders Fogh Rasmussen har ordet, og derefter fru Annette Just, og så går jeg snart videre i talerrækken.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Indledningsvis vil jeg sige tak for den betydelige interesse, der har været knyttet til mit indlæg. Der har været så mange reaktioner på det, at jeg beder om tilgivelse for, at jeg simpelt hen ikke kan nå at besvare alle.

Egentlig havde jeg tænkt mig at kaste mig over finansministerens indlæg, men som debatten skred frem, blev jeg egentlig meget mere optaget af hr. Jørgen Estrups indlæg, hvor han siger – og det er jo fuldstændig rigtigt – at vi står med en ny sikkerhedspolitisk situation i Europa. Det er vi fuldstændig enige om. Det er også derfor, der er behov for nye svar. Det er derfor, der er behov for at bygge en ny sikkerhedsarkitektur op i Europa.

Dengang vi havde en Østblok stående over for en Vestblok, var det på mange måder enklere. Vi havde NATO til at give os den overordnede sikkerhedsgaranti med stærkt amerikansk engagement, og det kunne vi europæere være trygge ved.

Nu er situationen anderledes. Nu er situationen, at der i Europa kan opstå regionale konflikter som f.eks. den, vi nu ulykkeligvis ser i det tidligere Jugoslavien. Men der kunne også identificeres andre regionale konfliktbilleder, og det stiller nye krav til varetagelsen af den europæiske sikkerhed. For det, vi må forudse, er, at amerikanerne vil sige, at efter at der ikke længe står en Warszawapagt over for et NATO, da må I europæere i højere grad selv være med til at garantere jeres egen sikkerhed. I må påtage jer en større del af byrden.

Og hvordan skal det ske? Ja, vi kan allerede nu se modellen. Den er udviklet bl.a. af amerikanerne selv. Senest har vi set et britisk udspil, som siger: Vestunionen skal være den europæiske søjle i NATO. Vi har stadig NATO med amerikansk deltagelse, men europæerne må have en egen organisation inden for rammerne af NATO, som i højere grad selv kan påtage sig også militære opgaver for at forebygge konflikter, for at løse konflikter, som amerikanerne af en eller anden grund ikke ønsker at engagere sig aktivt i.

Der står Vestunionen altså som det mest sandsynlige redskab til at være sikkerhedsorganisationen for os europæere.

Hr. Erhard Jakobsen har da ret i, at vi ikke i dag kender det nøjagtige svar. Vi ved ikke nøjagtig, hvad vej det vil gå, men vi kan se konturerne, og det, der i hvert fald må slås fast, er, at